

Л.М.Параниця, група МЕ-08-3, В.Є.Мороз, проф., канд. техн. наук
 Кіровоградський національний технічний університет, м.Кіровоград

Оборотні кошти

Оборотні кошти — це грошові ресурси, які вкладено в оборотні виробничі фонди і фонди обігу для забезпечення безперервного виробництва та реалізації виготовленої продукції.

Структура оборотних коштів — це питома вага вартості окремих статей оборотних виробничих фондів і фондів обігу в загальній сумі оборотних коштів. Структура оборотних коштів має значні коливання в окремих галузях господарства. Вона залежить від складу і структури витрат на виробництво, умов поставок матеріальних цінностей, умов реалізації продукції (виконаних робіт, наданих послуг), проведення розрахунків.

За джерелами формування оборотні кошти поділяються на власні та позичені. Власні оборотні кошти — це кошти, які постійно перебувають у розпорядженні підприємства і формуються за рахунок власних ресурсів (прибуток тощо). Позичені оборотні кошти — кредити банків, кредиторська заборгованість та інші пасиви.

Залежно від способу визначення потреби оборотні кошти поділяються на нормовані та ненормовані. До нормованих оборотних коштів належать оборотні кошти у виробничих запасах, незавершеному виробництві та витратах майбутніх періодів, у залишках готової продукції на складах підприємств. Ненормовані оборотні фонди включають фонди обігу за винятком готової продукції на складі.

Показники та шляхи ефективного використання оборотних коштів.

Ефективне використання оборотних коштів характеризується такими показниками:

Коефіцієнт оборотності показує, скільки оборотів здійснили оборотні кошти за певний період, і розраховується за формулою

$$K_{об} = \frac{P}{OK},$$

де $K_{об}$ — коефіцієнт оборотності, оборотів;

P — вартість реалізованої продукції, грн.;

OK — середній залишок оборотних коштів, грн.

Показником, оберненим коефіцієнту оборотності, є коефіцієнт завантаження оборотних коштів, який показує, скільки оборотних коштів припадає на одну грошову одиницю (гривню) реалізованої продукції за певний період.

$$K_{зав} = \frac{OK}{P}.$$

Тривалість одного обороту (швидкість обороту) оборотних коштів визначається за формулою:

$$T_{об} = \frac{Д}{K_{об}},$$

де $T_{об}$ — тривалість одного обороту, днів;

$Д$ — дні періоду.

Показник віддачі (рентабельності) оборотних коштів, являє собою відношення прибутку від реалізації продукції до середніх залишків оборотних коштів:

$$R_{OK} = \frac{П_p}{OK},$$

де R_{OK} — рентабельність оборотних коштів, %;

$П_p$ — прибуток від реалізації продукції, грн.

Ефективне використання оборотних коштів є одним із першочергових завдань підприємства в сучасних умовах і забезпечується це прискоренням їх оборотності на всіх стадіях кругообігу.

Список літератури

1. Шегда А. В., Економіка підприємства.: Навч. посіб. – К.: Знання, 2005. – 431 с.
2. Пасічник В. Г., Акіліна О. В., Організація виробництва. Навчально-методичний посібник. – К.: Центр навчальної літератури, 2005. – 248 с.
3. Гетьман О. О., Шаповал В. М. Економіка підприємств.: Навч. посіб. – К.: Центр навчальної літератури, 2006. – 488 с.
4. Бойчук І. М. Економіка підприємства. Навч. посіб. – К.: Атіка, 2004. – 480с.
5. Шваб Л. І. Економіка підприємств. Навч. посіб. для студентів вищих навчальних закладів: 4-е вид. – К.: Каравела, 2007. – 584 с.

Одержано 31.05.10

УДК 811.112.2

Н. М. Москаленко, доц., канд. філол. наук, И.Л.Шкот, доц., канд. філол. наук
Кировоградский национальный технический университет

Функции языка

В статье рассматриваются функции языка с позиций коммуникативной лингвистики.

функция, коммуникация, коммуникативная лингвистика, единицы языка, мыслительный процесс, предметно-понятийное содержание

Исследования последних десятилетий, проведенные и проводимые с позиций вначале функциональной грамматики, затем функциональной лингвистики, лингвистики текста, а в настоящее время с позиций коммуникативной лингвистики, установили важнейшее свойство языка – неразрывное единство его субстанции и функции (1). Это наиболее крупное достижение коммуникативной лингвистики. Оно позволяет глубже и адекватнее понять многие аспекты языковых явлений, особенно многие специфические особенности текста.

На протяжении всей истории языкознания различные лингвистические направления, течения, теории характеризовались тем, что в них отдавалось предпочтение исследованию либо субстанции языка (его отдельных элементов, структуры и системы), либо его разнообразных функций (коммуникативной, познавательной, эмотивной, конативной, поэтической, фатической, металингвистической и др.).

В работе Н. А.Слюсаревой, посвященной коммуникативной функции языка и синтаксису как основному средству ее воплощения (1), указывается, что в трудах многих языковедов, например у А. Мартине (2), уже давно намечена модель функций языка, в которой сущностные характеристики языка представлены тремя главными функциями –